

Aan: [Internetconsultatie](#),
De Minister-President, Minister van Algemene Zaken,
De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Lent, 15 juli 2015

Betreft: [Novelle over aparte kiescolleges voor de Eerste Kamer in Caribisch Nederland](#)

Geachte lezer,

De **democratische legitimiteit** van de Eerste Kamer hangt af van haar mogelijkheid om gekozen te worden door de Nederlandse burger. Het merendeel van de stemgerechtigden gebruiken hiervoor de Provinciale Staten, zoals de Grondwet voorschrijft. De poging dit gebrek te repareren voor burgers in Caribisch Nederland is lovenswaardig. De uitvinding van aparte kiescolleges zijn vindingrijk. Er wordt zo een oplossing gevonden voor de burgers van Bonaire, St. Eustatius en Saba.

Jammer genoeg worden expats – de Nederlanders in den vreemde die via **brief stemmen** voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal en het Europese Parlement – niet betrokken bij de intentie van deze regeling. Deze categorie zou eveneens een kiescollege moeten krijgen.

Op basis van artikel 3 van de Grondwet – "**gelijke voet**" – zou er eveneens garanties moeten worden geboden dat de bereikte democratische legitimiteit van de kiescollege's gewaarborgd worden. Enerzijds dient de kandidatenlijst een afspiegeling te zijn van de politieke stromingen en belangen binnen het openbare lichaam van het kiescollege, anderzijds een vertolking van de stemopties voor de Eerste Kamer der Staten-Generaal. Hierbij is de kwaliteitseis van **transparantie** hierin één om na te streven; namelijk dat men stemt op de vertikalen, of aannemelijk de [Onafhankelijke Senaats Fractie](#) bij lokale partijen. De bewoners van Caribisch Nederland moeten de garantie hebben dat hun stem ook daadwerkelijk belandt daar waar haar belangen vertegenwoordigd kunnen worden (vrije interpretatie naar art.50 GW). Er is namelijk ruimschoots het onderbuik gevoel van "die blanke Nederlander ver weg bepaald". Juist hierin is de Nederlanderschap-eis een in wet gegoten vorm van discriminatie (art.1 GW, m.b.t. politieke voorkeur) tegen de overwegend gekleurde bevolking.

Hiernaast blijft de **daadkracht** – buiten stemmen voor de Eerste Kamer der Staten-Generaal – onbepaald en is de rol van volksvertegenwoordiger beperkt tot één verantwoordelijkheid. Een benoeming/vergoeding voor vier jaar is dan onzinnig en laakt de mogelijkheid om tot politieke verantwoording te worden geroepen. Zonder op zichzelf staande daadkracht zijn de verkozen leden tot het kiescollege niets meer dan een schaduwregering naast of binnen de eilandraden, welke eveneens de **transparantie** niet ten goede komt en niet inzichtelijk maakt hoe de macht zich verhoudt tot...

Eveneens gaat het om de daadkracht van de stem: **welk gewicht krijgt de stem** vanuit het kiescollege en hoe verhoudt deze zich tot het gewicht van een stem uitgebracht vanuit de Provinciale Staten?

dit zijn punten die nadrukkelijk aandacht blijven verdienen, ook buiten de politieke belangen om,

Sent G. Wierda
voorzitter